

Презъ последующитѣ 3—4 години София се споменава само въ нѣкои информационни писма¹⁾. Едва отъ 1662 година е запазено въ цѣлостъ завещанието на Иванъ Николичъ. Той завещалъ 30 талера на софийската църква Св. Богородица и 300 талера за поменъ въ литургии. За изпълнители на завещанието били опредѣлени М. Бодиглиа и Бартоломео Сорго, които трѣбвало да платятъ най-първо дълговетѣ му, а остатъка отъ имотитѣ му да предадатъ на Нико Андриаши — неговъ универсаленъ наследникъ²⁾. Завещанието е приподписано отъ свещеникъ Даниелъ отъ Желѣзна, софийски капеланъ и Бартоломео Сорго. По нареждане на софийската колония документътъ билъ изпратенъ въ Дубровникъ, гдето и билъ вписанъ въ книгата за завещанията. Въ това нареждане сж изброени и следнитѣ дубровчани отъ София: Лучиано Кабога, Антонио Рести, Стефано Тудизио, Вукашино ди Радо, Франческо Златаричъ, Вито Реничъ, Бартоломео Сорго и Марино Марини³⁾. Това вече показва колко много е намаляла колонията. Мнозина отъ търговцитѣ продали своитѣ имоти въ София. Едни между тѣхъ били и наследницитѣ на Лончиалиа. Дъщеря му Вица поискала да продаде кжщата си въ София на единъ турчинъ. На това, обаче, се противопоставили най-енергично отъ Дубровникъ съ писмо отъ 21 октомврий 1663 г.⁴⁾.

Въ отговоръ на това нареждане софийската колония изпратила едно дълго писмо, въ което описва подробно всички перипетии, презъ които миналъ този въпросъ, докато най-после тази кжща, купена отъ единъ турчинъ за 70,000 аспри, била обещана да се отстъпи на колонията срещу малка печалба. Самото писмо е подписано, вѣнъ отъ посоченитѣ по-горе лица въ завещанието на Николичъ, още и отъ Орсато Сорго, Владиславъ Черва, Симонъ Златаричъ и Матео ди Лупи⁵⁾.

Презъ следующата година се повдигналъ сжщо така единъ споръ между дубровчанитѣ въ София, относно ползването отъ една кжща на покойния дубровчанинъ Пиетро Мурга. Неговитѣ наследници се оплакали въ Дубровникъ, че софийската колония отнела тѣхния имотъ въ София, който по-рано е билъ даванъ подъ наемъ на Джуньо Сорго и Златаричъ. Поради това отъ Дубровникъ разпоредили до софийската

¹⁾ Писмо на Damian sin Mihaila Buruma v Soffij отъ 29. IX. 1660. Сжщо на Nicolo di Giorgi Andriasci отъ 15. XI. 1661, fasc. 51 № 1904. Има запазено и едно писмо на самата колония отъ 10. II. 1662, fasc. 51 № 1905.

²⁾ „la fra Daniel od Xelezni Cappelan Soffiski yesam svedok gorgnimu pismu i daie ovo voglia recenoga gospodina Ivana“ . . . Test. т. 65 ф. 119.

³⁾ П. т. ф. 119Vо.

⁴⁾ „Sotto li 3 del cadente vi si è scritto per il particolare della casa e dogagna che si pretende di vendere da Vizza figliola di quondam Pietro Loccialia all'anennatoni(?) Turco, e sopra l'infiniti pergiuditij che con simil vendita potrebbero seguire a quella nostra chiesa, et à tutta la piazza di mercanti nostri di Sofia. Però in conformita del scritovi procurate di far il possibile ch'non segua altrimenti la detta vendita . . .“ fasc. 35 № 1774.

⁵⁾ Писмо отъ 31. X. 1663 г. fasc. 15 № 1635.